ΕΤΟΣ Α'. ΕΝ ΛΕΜΕΣΣῼ ΚΥΠΡΟΥ. 10|22 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1881. Αριθ. 44

ΑΛΗΘΕΙΑ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

φράγων τὴν γραμμήν. Ἐγγράφα Κυβερνητικὰ ἢ Δημαρχικὰ πρὸς δύο στήλας τὴν γραμμήν—Ἀρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΑΛΗΘΕΙΑΣ" συστοιχίζονται δωρεάν.

Ἔκδοσις ἐν Λεμεσσῷ ὑπὸ τὴν οἰκίαν ἐν Δήμητρο Χατζηπαύλου ἐπὶ τῆς ...
Ἐκδότης ἢ συντάκτης Α.Κ.ΠΑΛΛΙΟΛΟΓΟΣ. (Editor A.C.Palæologos)

(Συνέχ. ἐκ τοῦ ἡγουμέν. φύλλου)

Ἤλθωμεν ἐπὶ τὸν κτηματικὸν φόρον. Εἶναι ἀποδεδειγμένον ὅτι ὁσάκις ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις ἐτροποποίησε φορολογικόν τινα παλαιὸν νόμον, ἐπεδίωξε πάντοτε ἢ πάντοτε ἐπέτυχεν αὔξησιν τῶν τέως εἰσπράξεων τοῦ ἀκινώτου χασνὲ τοῦ Σουλτάνου. Ὅ τε ἔγεωτε μέλος (δύσηχον, ὡς εἶπε πασᾷ τινι εὐφυής τις Γάλλος πρὸ ὀλίγου ἀποθανὼν παρ' ἡμῖν) τῆς ὁλομελείας τῶν εὐρωπαίων ἐγγυήσεων, ἠναγκάσθη νὰ [illegible] κεφαλικὸν φόρον, ὃν ἐπλήρωνον οἱ χριστιανοί, ὡς γνωστόν, διότι ἐπετρέπετο αὐτοῖς νὰ φέρωσι τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ ὤμου των, ἀντὶ τούτου ὅμως ἐπεφόρτισεν αὐτοὺς διὰ πενταπλασίου νέου φόρου ὁ νομισθέντος ἀσκεριὲ [στρατιωτικοῦ φόρου.] Τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα ἐπεδίωξε καὶ ἐπέτυχεν, ὅταν κατήργησε τὰ σπαχιλίκια εἰς ἀρχαιοτέραν ἐποχήν, ὡς καὶ ὅταν εἰσήγαγε τὴν ἐπὶ τῆς ἀπογραφῆς φορολογίαν ἀντὶ τοῦ τέως μιρί. Οἱ εἰδικοὶ κανονισμοὶ ἦσαν ἐξαίρετοι διότι θὰ τοὺς ἔβλεπεν ἡ Εὐρώπη, ἀλλ' οἱ κανονισμοὶ ἐκεῖνοι ἐτηρήθησαν ἐξ ἀνάγκης εἰς μόνον τὸ διαμέρισμα τῆς Λάρνακος. παντοῦ ἄλλοθι τῆς Κύπρου ἐμέτρησαν οἱ ὑπάλληλοι τῆς Κυβερνήσεως ἢ ἐξετίμησαν οἱ αὐταὶ μόνοι κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς, διὰ τοῦτο ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἀπογραφῆς ἐπεδόθησαν χιλιάδες ἀναφοραὶ τῶν γαιοκτημόνων χωρικῶν εἰς τοὺς κατὰ καιροὺς πασᾶδες, ἀλλὰ μόνον ἡ μειωθεῖσα ἀξία τῶν τουρκικῶν [illegible] ἐλαττώθη, οὐδὲ νὰ ἀγροτικὸν. Τί ἔπραξεν ἡ στρατιωτικὴ ἡμῶν διοίκησις πρὸς ἐπανόρθωσιν τοῦ ἡμῶν γεγραμμένου; τὸ ἀνάγκη τοῦτο λαῷ, ἀπαιτήσεις

Ἀκριβῶς τὰ ἀντίστροφα· ἡ τουρκικὴ διοίκησις ἢ ἐξ ἀδρανείας ἢ ἐκ φιλανθρωπίας, ὁσάκις τὴν νῆσον ἐμάστιζεν ἡ ἀνομβρία, δὲν ἐξεβίαζε τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων· ἐπειδὴ δὲ συχνὰ ἐπήρχετο, ὡς ἐπέρχεται καὶ νῦν, ἡ συμφορὰ αὕτη, καθ' ἕκαστον μέρος τοὐλάχιστον τῆς γενομένης ἀδικίας ἐν τῇ καταχρηστικῇ κατὰ μετρήσει καὶ τῇ ἀνομωτέρᾳ ἐκτιμήσει. Τώρα οὐχὶ μόνον εἰσπράττονται μέχρι λεπτοῦ πάντες αὐταὶ οὗτοι οἱ φόροι οἱ τουρκικοὶ, ἀλλ' ἐπιπροσίθεται ἐν εἴδει τόκου, καὶ τόκου βαρυτάτου 10 ο)ο ἐπὶ τῶν καθυστερούντων

Ἀλλ' ἰδοὺ καὶ ἄλλο δεινότερον, ἀσυμπαθέστερον, ἀρπακτικώτερον καὶ τῶν Τούρκων ἀκόμη. ἐπειδή, ὡς ἐρρέθη, οἱ ὑπάλληλοι δὲν ἀφέθησαν ἐλεύθεροι ἐν τῇ αὐθαιρεσίᾳ αὐτῶν κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς κτημοσύνης ἐν τῷ διμεριάσματι τῆς Λάρνακος, ἀλλ' ἐγένετο καὶ ἐκτίμησις κατὰ τὸν ἐπίσημον κανονισμὸν καὶ τὴν δικαιοσύνην καὶ οὐχὶ κατὰ τὰς μυστικὰς ὀδηγίας τοῦ Τούρκου ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν, ἡνῦν στρατιωτικὴ διοίκησις ἡμῶν ἐποίησεν ἔργον κύριον ἑαυτῆς νὰ χαλάσῃ τὴν γενομένην ἐκτίμησιν καὶ ἐπανειλημμένως ἐξαπέστειλεν ὑπαλλήλους νὰ ἐπιληφθῶσι τοῦ ἔργου ἀρχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως Λάρνακος. Ἂν δὲ μέχρι τοῦδε ἐσώθη τὸ διαμέρισμα ἐκεῖνο ἀπὸ τῆς πλεονεξίας, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ἀνδρικὴν συμπεριφορὰν τῶν κατοίκων Σκάλας καὶ Λάρνακος χριστιανῶν καὶ ὀθωμανῶν. Σημειωθήτω δὲ καλῶς ὅτι, τὸ ἀδίκημα τοῦτο θὰ ἐγίνετο κατὰ παράβασιν ῥητῆς βεζυρικῆς διαταγῆς ὁ ριζούσης ἄλλως.

Κατὰ τοιαύτην συμπεριφορὰν δικαιοῦται τις λογικῶς νὰ ὑποθέσῃ ὅτι εἶναι δυνατὸν καὶ ἄλλα μέρη ἀδικούμενα ἀπὸ τὴν τέως διοίκησιν τῶν, ὡς διαβεβαιοῦσιν οἱ περὶ τὴν Α. Ἐξ. ἢ ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν κτηματικὸν φόρον;

Μεταβῶμεν εἰς τὴν δεκατίαν. Τί διέπραξαν οἱ στρατιωτικοὶ διοικηταὶ ἢ ὡς πρὸς τὸν ἀδικώτατον τοῦτον φόρον ἐπὶ τῆς ἀκαθορίστου προσόδου τοῦ "πτωχοῦ τούτου λαοῦ" οἱ τοσοῦτον σεβόμενοι τὴν Σύμβασιν, ὥστε ἀνὰ πᾶν βῆμα ἐσαμάτων ἢ ἐσκέπτοντο "ἂν ἐδικαιοῦντο νὰ πράξωσί τι", ὡς λέγε παρωπεισθεὶς ὁ ἀκραιφνὴς ἄλλως φιλελεύθερος νέος διοικητὴς τῆς Μαδράσης; Ὅσαι μὲν διατάξεις τοῦ εἰδικοῦ ντζὰμ ἦσαν ἧττον ἄδικοι ἢ ἧττον ἀπομυζητικαὶ, ἀφέθησαν ἄθικτοι προσλαβοῦσαι τὴν ἄκαμπτον στρατιωτικὴν ἐφαρμογήν. οἱ Λακαταμῖται γραμματεῖς τῶν ἀδικοῦντες τοὺς ἀμπελουργοὺς καὶ δενδροκόμους διὰ τῆς αὐθαιρέτου ἀποκοπῆς, καὶ πλέον ἢ ὅσον ἄλλοτε οἱ διαβόητοι χατσῆ Νικολάκιδες, τρομάζουσι τοὺς γογγύζοντας χωρικοὺς διὰ τῆς τρομερᾶς φράσεως. "Δὲν εἶναι Τουρτσιὰ, εἶναι Ἀγγλία· ἄνοιξε τὰ μάτια σου", καὶ ὁ ἄθλιος γεωπόνος ἀναγκάζεται νὰ καταπίῃ τὸν σε ναγμόν του καὶ νὰ παραιτηθῇ τῆς προθέσεώς του, ὅπως προσδράμῃ εἰς τὴν δικαιοσύνην τῶν Ἀγγλων διοικητῶν, ἤτοι τῶν προϊσταμένων τῶν δεκατισῶν (διότι τὸ ἄλλοτε δικάζον ἐπὶ τῶν διαφορῶν τούτων ἰδαρὲ ἀπεγυμνώθη πάσης ἐξουσίας σκοπιμώτατα.) Καὶ ἔμεινε λοιπὸν ἀνοικτὸν τὸ πάθιον εἰς τοὺς ἐμπιστεύοντας τῆς κυβερνήσεως μότιβες [ἐντιμητὰς ἐξ ὄψεως] ἢ τοὺς γραμματεῖς νὰ γυμνώσιν ὅσον ἐγύμνουν καὶ πρὶν ἢ τολμηρότερον ἢ πρὶν τὸν "πτωχὸν λαὸν", σημειοῦντες φανταστικὰ ποσὰ τῶν φυλλῶν, ἐλαιῶν, φασολίων, κυάμων κ.τ.τ ἀφ' ὑφιλομένην δεκάτην!

(ἕπεται συνέχεια)

NICOSIE 10 Oct: 1881.

T' is strange the soul that very fiery particle
Should let itself be snuffed out by an article.

Wrote Lord Byron on the death of Keith, that young English poet, whose death, rightly or wrongly, was attributed to an article criticising his poetry, which was written by Giffard and appeared in the pages of the QuarterlyReview. If therefore, in the case of an individual the snuffing out of his soul, by an article appeared strange to Lord Byron, how much more so, would it not have appeared to him or any other person possessed of ordinary intelligence strange, if a whole people should quietly allow their souls to be snuffed out, not by one, but by a series even of articles such as those which are appearing in the columns of a journal which was, untill a very short time ago, celebrated for unwavering gallantry in fighting the uphill battle of English constitutionalism against military Anglo-Indianism in this Island; & that, against what tremendous odds too. I am glad to see however, that however much the "Cyprus Times" may make use of the phrases "exceedingly silly", "undignified" "child dish", "no serious attention", the inhabitants of this Island, have had the good sense to show by their action recently, that at least they are worthy of respect, by following a course which, I think, is the only dignified and possible one under the present circumstances, without stultifying themselves in their own opinion, as well as in that of England. I am told that some of the officials called it shameful. No wonder; it only proves that it produced the desired effect

Rightly or wrongly the people are under the impresion that General Biddulph and his Government have not worked as they ought to have done in the best interests of their Island; that he has not been to a certain extent in rapport with the home Government, in his desire

o ameliorate on Liberal principles the condition of Cyprus. I think also that certain facts have given the inhabitants fair grounds for so thinking. Should a more liberal policy be inaugurated, I have no doubt that, that amount of credit which General Biddulph and his advisers merit, will be accorded by the people.

Yet it should never now be forgotten, that whatever political amelioration may be bestowed on the inhabitants owing solely to the efforts of those who have fought a very uphill fight against His Excellency and every other official in the Island. It is these few who really and truly represent the opinion and the sentiments of the majority in much the same way as when the Rt. Honble E. W. Gladstone in Novber 1879 with very few capable statesmen proved that they carried the majority after them. It was the very few but able men, who roused then public opinion and by properly organising the disheartened liberals upset so easily the dazzling but wicked and aggressive policy of Lord Beaconsfield. It is the very few, but comparatively able men in Cyprus who lead the way, and it is they who carry after them the opinion and the sentiments of every Christian Greek, viz: of the majority of the Island. The half converted "Cyprus Times" and the new born "Cyprus Herald" an offspring of disappointed Club proprietors and caterers may well style these few as agitators and represent them as working for an Hellenic Propaganda. His Excellency also may well say in his Limassol speeches that because he has been politely received by the villagers wherever he went to, he arrives at the result that the majority of the people are very content and that therefore it is only the few and the local Greek press who are in opposition to His Excellency's way of administering the Island. They all forget that for centuries no public opinion was allowed to exist under the despotic Turkish rule. Thanks to the full liberty of speech, the very few men in Cyprus who had tasted before in other countries this liberty of speech make the best use of it, and will continue so to do, in spite of all what His Excellency may think & report of them, or of what any English local paper may represent them to be. These few speak in the true interest of the Island whether the others, speak in the interest of His Excellency's administration of the Island. It is very easy to dub such efforts with the epithets "silly, "childish" and "undignified" now. Yet if results are happy, the inhabitants of this Island can afford to rest under the stigma of phrases such as these, as well as inuendos, be they either comical or savage.

Un proletaire.

(Μετάφρασις)

Ἐν ΛΕΥΚΩΣΙΑι 10 Σεβρίου 1881.

Παράδοξον, ἡ ψυχὴ, τὸ ἀσφλιγὲς ἐκεῖνο μόριον, Ν' ἀφίῳ ἐαυτὸ νὰ ἀποβισθῇ δι' ἐξ ἄρθρων".

Οὕτως ἔγραφεν ὁ Λόρδος Βύρων ὑπὲρ τὴν ἀπίθανον, ὁ νῦν Ἄγγλος ποιητὴς Keith, οὕτως ὁ Θάνατος διεστάλη ἢ ἀδέκως ἀπεδόθη τίς ἦ ἐρώτει, σχολιάζων τὴ κατακρίνων τὰς ποιήσεις του, γράφει παρὰ τοῦ Giffard ἐν δημοσιεύθη ἐν τῷ Quartely Review". Ἐὰν λιπὼν, δύτε ἐσβίσθη ἡ ψυχὴ ἐκὸς ἀτόμου ἐκ ἑὸς ἄρθρου, ἐφάνη παράδοξον εἰς τὸν Λόρδον Βύρωνα, πάσῳ μᾶλλον δὲν ἤθελε φανῇ παράδοξον εἰς αὐτὸν ἡ εἰς οἱονδήποτε κατέχοντα τὸν κοινὸν νοῦν, ἂν ὅλο κλῆρος λαὸς ἤθελεν ἡσύχως συγχωρήσει ν' ἀποσβεσθῶσιν αἱ ψυχαὶ αὐτῶν, ὑχι ἐκ ἑὸς, ἀλλὰ δι' ἀλληπαλλήλων ἀρθρων τοιούτων, ὡς τὰ δημοσιευόμενα ἐπὶ τινι ἐγχωρίῳ φύλλῳ, ὅπερ πρὸ μικροῦ ἀκόμη χρόνου ἐφημίζετο ἐπὶ τῇ ἀλληθείᾳ τῷ γενναιότητί του εἰς τὴν ἄνισον πάλην τοῦ Συντεγματικοῦ Ἀγγλικοῦ συσήματος κατὰ τοῦ ἐν τῇ Νήσῳ Ἀγγλοτουρκικοῦ δεσποτισμοῦ, ἐν τούτοις ἑαυτὸν τῶν μεγάλων μισοκτημάτων. Χαίρω ὅμως ἐλέπων ὅτι, ὅσῳ περισσοτέρων χρόνων ἡ "Cyprus Times" κάμνει τῶν ἐπιθέτων "πολὺ ἀνόητον, ἀναξιοπρεπῆ, παιδαριώδη, ἀνάξιον σπουδαίας προσοχῆς" τόσῳ μᾶλλον οἱ κάτοικοι τῆς Νήσου ταύτης ἔχουν τῶν κοινῶν νοῦν ν' ἀποδείξωσιν ἐν τῇ τελευταίᾳ διαγωγῇ των ὅτι εἶναι τυλάχιστον ἄξιοι σεβασμοῦ, ἀπολαύοντες τὴν πορείαν ἐκείνην, ἥτις, ὁμοίως, εἶναι ἡμῖν ἀδιανόητος ἢ δυνατὴ ὑπὸ τὰς παρούσας περιστάσεις, χωρὶς νὰ ἀποκαταστῶσι γελοῖοι ἢ ἄφρονές τι ἐν τοῖς ἐκείνων ὄμμασι, μήτε ἐπίσης ἐν τῇ κρίσει τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἐπειδὴ ὅτι τινες τῶν ἀντιπάλων τοῦ Λόρδου Βηκονσφιλδίου ἐκφράζονται ὅτι ἡ ἐκλογὴ ἐκείνη ἐγένετο ὑπὸ ἀνωμάλους ὅρους ἐπειδὴ ἡ ἐκλογὴ ἐγένετο ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τῆς ἀπειλῆς. Οὐδόλως παραδέχομαι. Τοῦτο ἀποδεικνύεται μᾶλλον ὅτι ἔφερε αὐτὴ τὸ ἀποτέλεσμα. Διότι ἡ ἀδίκως δεχθεῖσα ἔχει τὸν πειρασμὸν ὅτι ὁ ἐρωτήσας βιάζεται νὰ ἀπαντήσῃ ὅτι ἐπιθυμεῖ ἡ ἐρώτησις. Ἐὰν ἐκ τοῦ ἐναντίου ἡ ἐρώτησις ἦτο ἐπιθυμητὴ ἐκ τοὺς συμβούλους αὐτῆς, βεβαίως ἐὲν ἤθελε τῷ ἀρνηθῇ παρὰ τοῦ λαοῦ.

Δὲν πρέπει ὅμως νὰ λησμονηθῇ ποτε, ἤδη μάλιστα, ὅτι, οἱ δήποτε πολιτικὴ βελτίωσις ἂν παραχωρηθῇ εἰς τοὺς κατοίκους, θὰ χρεωθῇται αὕτη ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς προσπαθείας τῶν ὀλίγων ἐκείνων, οἵτινες διεξήγαγον ἄνισον πάλην ἐναντίον τῆς Αὐτοῦ Ἐξοχότητος ἕως ἑκάστου ἐκ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Νήσου. Οἱ ὀλίγιστοι οὗτοι εἶναι ἐκεῖνοι οἵτινες πράγματι ἐκπροσωποῦσι τὴν γνώμην καὶ τὰ αἰσθήματα τῆς ἐν τῇ Νήσῳ πλειονοψηφίας, κατόπιν φανερᾶς δηλώσεώς των μεθ' ὅν καὶ ὁ ἐπιφανέστατος κ. Γλάδστων ἐξελιτεύθη κατὰ τὸν Νοέμβριον τοῦ 1879 μετὰ τῶν εὐρυτάτων πολιτικῶν, οἵτινες ἀπέδειξαν ἐφεξῆς μὲ ἐπιτυχίαν τὴν πλειονοψηφίαν τοῦ ἔθνους των. Οἱ ὀλίγιστοι ἐκεῖνοι ἄνδρες, καθὼς ἐδήγησαν τὰ ἐθνήματα τότε τῆς δημοσίας γνώμης καὶ διὰ καταλλήλου μετοχῆς ἐφερον τὸ ὕφος τοῦ φιλελευθέρου καὶ ἀνεπτυγμένου πολιτεύματος τοῦ Λόρδου Βηκονσφιλδίου. Ἀλλὰ ἐπειδὴ ἡ κοινὴ γνώμη καὶ προβλητικὴ πολιτικὴ τοῦ Lord Beaconsfield. Ἀκόμη καὶ σήμερον οἱ ὀλίγιστοι ἐκεῖνοι ἄνδρες εἶναι οἱ μόνοι, οἵτινες εἶναι οἱ μισόδοξοι, καὶ οἱ μόνοι οἵτινες φέρουσι μέσα εἰς τὴν γνώμην καὶ τὰ αἰσθήματα τῶν χριστιανῶν Ἑλλήνων καὶ κατὰ συνέπειαν τὴν πλειονοψηφίαν τῆς Νήσου. Ἡ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ προσηλυτισμοῦ ὑρισκομένη ἤδη "Cyprus Times" καὶ ἡ νεογεννηθεῖσα "Cyprus Herald", πρώϊον τῶν ἐσφιγμένων τὰς ἐλπίδας τροφαργολάβων καὶ ἱπποκτητῶν εἰς Club, ἰσπροῦσι κάλλιστα ν' ἀποκαλῶσι τοὺς ὀλίγους τούτους τοὺς ἐκ καὶ ἀπὸ παθισῶσαν αὐτοὺς ὡς ἐργαμένους ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς προπαγάνδας. Ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότ. ἐπίσης σύναται νὰ λέγῃ ἐκ τὰς ἐν Λιμασσῷ προσφωνήσεις Της ὅτι, ἐπειδὴ ἐν τῇ περιοδείᾳ Της οἱ χωρικοὶ ἐδέχθησαν Αὐτὴν μετὰ πολλῆς εὐμενείας, ἐλαβε τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ πλειονοψηφία τῶν κατοίκων εὐχαριστεῖται ὑπὸ Αὐτῆς καὶ ἐπομένως ὀλίγα κατ' Αὐτῆς δύνηται μένει καὶ ὁ ἐγχώριος Ἑλληνικὸς Τύπος καταφέρεται ἀδίκως κατὰ τοῦ κράτους τῆς ἐκείνου Δικαιώματος. Ἀρκεσθῶμεν ὅμως ὅλοι ὅτι ἐπὶ πάσης φιλελευθέρου καὶ τοῦ Τουρκικοῦ δεσποτισμοῦ ἐπιτρέπεται ἡ ἐλευθερία τοῦ λόγου καὶ τοῦ τύπου, ἡ Νῆσος ἀπολαύει τῆς ἐλευθερίας ταύτης καὶ ὅτι χάρις εἰς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λόγου, ἡ ὁποία ἐπεβλήθη ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν, καὶ χάρις εἰς τοὺς ὀλίγους ἐκείνους ἄνδρας, οἵτινες πρὸ ἑνὸς ἢ δύο ἐτῶν ἐπολέμησαν τὸν ἐλεύθερον ἀγῶνα τοῦ λόγου, ποιοῦσιν ἡμῖν χαμόγελα ἡ ἀπειλοῦσι μὲ ἐπιτιμίαν ἢ χαίρουσι τὰ ἐπιτιμήματος ἐπειδὴ μεῖς ἐκφράζομεν τὰς ἐλευθέρας ἡμῶν σκέψεις ἐφ' ὅλων τῶν ἀφορώντων τὸν Λαόν. Ἐξόχ. ἡ γνώμη ἐγχωρίου φύλλου. Οἱ ὀλίγιστοι ἐκεῖνοι ἄνδρες ἐκφράζουσι τὴν ἀληθῆ γνώμην τῆς πλειονοψηφίας τοῦ ἔθνους, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπιβάλλεται ἡ ἐπιρροὴ τῶν ἐν Κύπρῳ Ἀγγλικῶν ἀρχῶν ἐλευθερίας καὶ ἀνεξαρτησίας.

μεν λέγειν την κάφην σύκα και τα σύκα σταφίδα, λέγουσι δε Κάντε την σκάφην, σκάφην και τα σύκα, ερμηνεύοντες ότι μη δύνανται μετά πάσης παρρησίας υπό τινων μετά πάσης παρρησίας απόδειξιν προφερόντων τους λόγους ημών, ως μέχρι του δε επράξαμεν· δύνανται λοιπόν να πράξη τούτο ή το νεότοκον βόγγαρον των Βεβαιστών Κόντρα.

Εμάθομεν ότι ο καλός συμπολίτης ημών κ. Δημ. Ρωσσίδης Χίτης ημών κ. Δημ. Ρωσσίδης ευρεθρος εν τω εντεύθεν Ταβή διορίζεται εν τω τεμήζ Λευκωσίας αυτόθι μακαρίτου Θεοφανίδου εν τω εντεύθεν δε Ταβή αντικαθίστα αυτόθι εκ των αντιπρίτων ημών. Αι μεταθέσεις ή διορισμοί ούτοι υποσημαίνουσιν ότι αι προσδοκώμεναι μεταρρυθμίσεις μόλις γίνωσι κατά το προσεχές έτος.

Τη παρελθούση Κυριακή εγένετο λαοθησανδ. μοτελώς εν τη πόλει ημών ο γάμος της πολυθελγήτρου δεσποσύνης Μαρίας Μ. Λοιζίδου μετά του αξιοτίμου κ. Σ. Βιλλαρά, ενός των εν Αιγύπτω εγκαθεσταμένων ευλλίσου της Κύπρου υιών. Τοις νεονύμφοις ευχόμεθα τα εφετόν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Κατά την από Θεσσαλίας περιοδείαν της Α. Μ. του Βασιλέως Γεωργίου μεγάλη ενθουσιώδης υποδοχή εγένετο Αυτώ εκ πάντων αδιακρίτως των κατοικούντων Εκτός του πολυπληθούς πληθυσμού ως επί Ήπειρωτικαί κοινότητες ίππος από δεκαεπτά χιλιάδων ψυχών της Α. Μ. αγήτην ή απέδωκαν Αυτώ τιμάς, εις ας άλλαις εφάρσεται τον μεγαλείον. Η Α. Μ. εκλεληθυάσθη Θεσσαλονίκην όπου ήνοιξαν πανδοκείον. Ενθουσιωδώς ή Μ. Η. ευθύς ως ήκουσεν ότι ο Βασιλεύς ήτον εις Λάρισσαν ήλθεν εκεί και ο Διάδοχος. Η Α. Μ. ο Βασιλεύς εκλεληθυάσθη Λάρισσαν ήλθεν εκεί και ο Διάδοχος. Η Α. Μ. ο Βασιλεύς εκλεληθυάσθη Λάρισσαν ήλθεν εκεί και ο Διάδοχος.

Η ΚΥΠΡΟΣΤΗ ΕΛΕΥΘΕΡΟΘΕΣΣΑΛΙΚΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ

Χαίρε Χαίρε αδελφή Θεσσαλία
Χαίρε ω χαίρε αδελφή Θεσσαλία
Ω πατέλουν ημερα φυδρυή,
Χαίρε ευρώτινον, τραγιώβα μειδέα,
Ω επισκέπτουσ' ημέραι λαμπραί,
Ω ευφρόσυνοι πολλάκις κ' έτη,
Ω σωτηρίας αδελφής αδελφάς.
Θυμικά η στόλος άνεμος
Ω με έφερε τα φάτσα Ταυρείας,
Αλλά πίκρα έπαθα πρόσωπα
Έχασα και τη Ευδάμη εχθούς,
Τσαμπρόλους δυνάμεις εργατας
Ω Ελλήνων πρόθυμους αίχμους.
Ψυχαγάσιον πόλον τα χάρη,
Η φωνή που να μη ήκουσθή,
Πώτα πάθω τη έβγουν η κρύβρ
Εως σε ζώγος θανηθή.

Σα ήφανισε Τούρκου δυνλειά,
Ω τολλά άλλα μάρτης γης,
Αλλά και αδελφή Θεσσαλία
Από τους ελευθερώθη Χρ.

Της Ελλάδος τα σύνορα βαίνει,
Του Σταυρού τον Σημείον κρατεί
Ο στρατός ο τροβαίνει
Φίλος ε σύρα πάσι.

Τη λαμπρά σε σχέσι τυρρηνίας
Την καθ' ημέρ' της νέας ζωής
Η αγγελική σάλπιγξ εσήμανε
Της ελευθερίας.

Σκηνές Κλεισούρων ή Γλώσσων

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΠΙΚΑΙ

Εν Λεμεσσώ τη 4|16 Ο τυπ. 1881.

Κύριε Συντάκτα της "Αλη"—

Δύνασθε άρα γε να με πληροφορήσητε εάν τα εισοδηθέντα δια εγκαινίασιν της αποβάθρας κατά έτος υπό τ. Δημαρχείου και επομένως εν τω συμβουλίω οι κάτοικοι φυτρώσαν εις τι γίνεται εν θέλων εκδαπανώσι τα γενικά έξοδα της πόλεως, και επειδή ολωσδιόλου ο Βαλής της Ρόδου δια των εκεί τελωνείων μέσων ζώνεται τα κεφάλαια δημοσιεύματα εις την ράχιν των στοιχών φορολογουμένων Κυπρίων;

Ο Εις κάτοικος Λεμεσσού.

Την ανατέρω επιστολήν απηύθυνεν ο ημέτερος φίλος προς τον αξιότιμον κ. Δ. Ρωσσίδην, ίνα τον ερωτήσωμεν ή να αφαγώσωμεν;

Αν θα ζώμεν ημείς εν αγάπει
Να ζούν αδελφοί στην σκλαβιάν
Η τοιούτη ζωή δεν μ' αρέσει
Να δουλεύου αυτοί στη Τουρκιάν.
Όχι όχι μ' εσάς θα στέκω
Σους πολέμους κ' εγώ θα χωθώ
Προτιμότερον εδώ να πεθάνω
Προτιμότερον εδώ να χαθώ...
Αδελφοί του να μη σκλαβωμένοι
Ποίος τάχα αυτούς δεν θρηνεί;
Ποίος Έλλην αναλγητος μένει,
Όταν μέλος του γένους πονεί;

Χαίρε Χαίρε αδελφή Θεσσαλία
Χαίρε ω χαίρε αδελφή Θεσσαλία
Στην χαράν σου κ' εγώ θα βρεθώ
Να τη ζήσω τα φύγ' η δουλειά
Κι ας αγκάλας Μητρός να πεθάνω.

Π. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΔΗΣ.

Εν Λεμεσσώ τη 4|16 Ο τυπ. 1881.

Κύριε Συντάκτα της "Αλη"—

Δύνασθε άρα γε να με πληροφορήσητε εάν τα εισοδηθέντα δια εγκαινίασιν της αποβάθρας κατά έτος υπό τ. Δημαρχείου και επομένως εν τω συμβουλίω οι κάτοικοι φυτρώσαν εις τι γίνεται εν θέλων εκδαπανώσι τα γενικά έξοδα της πόλεως, και επειδή ολωσδιόλου ο Βαλής της Ρόδου δια των εκεί τελωνείων μέσων ζώνεται τα κεφάλαια δημοσιεύματα εις την ράχιν των στοιχών φορολογουμένων Κυπρίων;

Ο Εις κάτοικος Λεμεσσού.

Την ανατέρω επιστολήν απηύθυνεν προς ημάς ο φίλος, ίνα τον ερωτήσωμεν ή να αφαγώσωμεν;

Αν θα ζώμεν ημείς εν αγάπει
Να ζούν αδελφοί στην σκλαβιάν
Η τοιούτη ζωή δεν μ' αρέσει
Να δουλεύου αυτοί στη Τουρκιάν.
Όχι όχι μ' εσάς θα στέκω
Σους πολέμους κ' εγώ θα χωθώ
Προτιμότερον εδώ να πεθάνω
Προτιμότερον εδώ να χαθώ...
Αδελφοί του να μη σκλαβωμένοι
Ποίος τάχα αυτούς δεν θρηνεί;
Ποίος Έλλην αναλγητος μένει,
Όταν μέλος του γένους πονεί;

Χαίρε Χαίρε αδελφή Θεσσαλία
Χαίρε ω χαίρε αδελφή Θεσσαλία
Στην χαράν σου κ' εγώ θα βρεθώ
Να τη ζήσω τα φύγ' η δουλειά
Κι ας αγκάλας Μητρός να πεθάνω.

Π. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΔΗΣ.

περί διαδίκων ή αγωγών ή των συσταθέντων αυτών της δ' Εμπορικής Δικονομίας [επεχύθης, ώ γνωστόν, ή τόπον Πολιτικής εφ' όσον δεν αντίκεται ο οργανισμός των δικαστηρίων], το πρώτον άρθρον μορφώνει τας αγωγάς εν είδει αναφοράς, ήτις κατά το άρθρον 2 δέον να διαλαμβάνη την χρονολογίαν της ημέρας ή του έτους το ωνομα, το επώνυμον, το επιτήδευμα ή την κατοικίαν του τε ενάγοντος ή εναγομένου εν περιπτώσει καθ' ην θάτερος τούτων δεν ήναι υπήκοος της Υ. Π. ποίας Κυβερνήσεως υπήκοος είνε, το αντικείμενον της αγωγής ή περίληψιν των αποδείξεων, εφ' ών το ως ζητείται να παραπεμφθή ή κρίσις της υποθέσεως δικαστηρίων. είνε παγραπτία ή αφρανισία υπό του υπογράφοντος Λαγωβίτου εν ή παρελείφθη τι των αναγκαίων τούτων δέον να γίνεται δεκτή.

Η αναφορά είνε υποβλητέα εις την Διοικητικήν Αρχήν ήτις παρατέμπει αυτήν εις την Δικαστικήν. Αρά γε διοικητική ή δικαστική αρχή δικαιούται ν' απορρίψουν ή μη δεχθούν αγωγήν ελαττωματικήν. Επιπολαίως ότι τούτο γενήσεται διά τον σκοπόν ή μόνον του κόσμου ratio-nem legis όπως μη εκτρίβωνται ή κατά δαπανώνται ιδιάδικοις ματαίας ενεργείας.

Επιτρεπτόν ημίν ή παρέκβασις να σημειώσωμεν εντεύθεν τα χρησιμώτατα του παραρτήματος του εμπορικού Κώδηκος άρθρα.

45. Εν τω γραφείω του δικαστηρίου θέλει υπάρχει βιβλίον εν ω θέλουσι κατα χωρίζεσθαι κατ' αριθμητικήν τάξιν ή κατά τήν σειράν της εμφανίσεώς των, πάσαι αι επιψηφισθείσαι αιτήσεις.

[επιστολαί τα περί της καταχωρίσεως).

46. Ουδεμία υπόθεσις γίνεται δεκτή εκτός την σιζήτησιν χωρίς να καταχωρηθή ως εισβή εν τω πρωτοκόλλω αρθρ.

47. Ο φέρων την αίτησιν κλητήρ, απομυρίζεται επί ποινή επταλείψεως ή εν επαναλήψει πενθυνος τα ενεργήσαν την καταχώρισιν πάντων εντός 24 ωρών από της επιψηφίσεως εξαιρουμένων των εμπόρων εορτών ή διακοπών.

48. Τρείς τουλάχιστον ημέρας προ της συντόριασιος ο πρόεδρος θέλει συνταττει ή τοιχοκολλεί εν τη εσωτερική αιθούση του δικαστηρίου, ως την Οθωμανικήν ή τας άλλας εν χρήσει εις τον τόπον αλλοσας, καταλόγων των εγγραφησομένων κατά την συζήτησιν δικών, κατά την σειράν της εκάστοτε χωρίσεως των εν τω βιβλίω του δικαστηρίου.

Παίδικα βιωτικά αγορά πανοχεία της άλλης αντιγραφίας ήτις εμπορεύεται τας σειράς ταύτας ή τοιχοκολλάται ιδιαιτέρως δια να εξετασθώσι

Εν Λάρνακι τη 8 Δεκ. 1881.

περιθέτως εἰς τὸν πρόσθεν σημείωσιν περιέχουσαν ἰσχυρισμόντινα.

Ἄρθρ. 4 Ἐμπορ. Δικονομίας. Ἀναφορὰ ἐν μὲν τῇ Κωσταντινουπόλει, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐμπορίας ἐν δὲ ταῖς Ἐπαρχίαις ὑπὸ τῆς Ἀνωτάτης τοπικῆς ἐξουσίας μὴ ἐπιψηφισθεῖσα ἓν γίνεται δεκτὴ ὑπὸ τῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 5. Ἐπιψηφισθείσης τῆς ἀναφορᾶς, διορίζεται κλητὴρ ἐπὶ τῆς ἐν αὐτῇ διαλαμβανομένης δίκης ᾗ δίδεται αὐτῇ σημείωσις περὶ τοῦ διορισμοῦ τούτου.

Ἐπανερχόμεθα. Μετὰ τὰ ὡς ἀνωτέρω διαγραφέντα ἐκδίδεται ἡ κλήτευσις τῶν διαδίκων μερκέζι κοινῶς λεγομένη, ἤτοι περίληψις τῆς ἀγωγῆς ἥτις κατὰ τὸ ἄρθρον 7 δέον νὰ γράφηται εἰς διπλοῦν. ἤτοι δύο ἴσα ᾗ εἰς γλῶσσαν Τουρκικὴν ᾗ Ἑλληνικὴν διὰ τὴν Κύπρον ᾗ ὑπογράφεται ᾗ σφραγίζεται τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ σφραγίδι ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου· περιέχει δὲ κατὰ τὸ ἄρθρον δον τὴν χρονολογίαν τῆς ἡμέρας τοῦ μηνὸς ᾗ τοῦ ἔτους, τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπιτήδευμα ᾗ τὴν κατοικίαν τοῦ τε ἐνάγοντος ᾗ τοῦ ἐναγομένου· ἂν οὗτοι ὦσιν ὑπήκοοι ξένοι, τίνος Κράτους εἰσὶν ὑπήκοοι· τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον τὴν συνοικίαν τοῦ κλητῆρος ᾗ τὸ τμῆμα παρ' ᾧ ὑπηρετεῖ· τὸ ἐπίδικον ἀντικείμενον ἐμπεριλῆψιν τῶν ἀποδεικτικῶν μέσων· τὸ ἐπὶ τοῦ προκειμένου δικαίου δικαστήριον ᾗ τελευταῖον τὴν ταχθεῖσαν προθεσμίαν ἤτοι ὁρισθεῖσαν ἡμέραν ὅπως προσέλθωσιν οἱ διάδικοι εἰς τὸ δικαστήριον. Ἡ μὴ περιλαμβάνουσα πάντα ταῦτα κλῆσις θεωρεῖται ἄκυρος.

Νομίζω ὅτι εἶναι ἀναγκαιότατον ἐνταῦθα εἰς συμπλήρωσιν μάλιστα τῶν ὅσων προηγουμένως ἔγραψα ᾗ εἰς σαφεστέραν κατάληψιν τῆς διατάξεως περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δικασίμου ᾗ παρουσιάσεως τῶν διαδίκων, νὰ εἴπω ὅτι ἀφοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 40 τοῦ παραρτήματος τοῦ Ἐμπορικοῦ Κώδηκος ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου θέλει ὁρίζει δι' εἰδοποιήσεως κατὰ πᾶσαν ἑξαμηνίαν τὰς ἡμέρας τῶν συνεδριάσεων ᾗ τὰς ὥρας τῆς ἐνάρξεως ᾗ λήξεως τῶν συνεδριάσιων ὧν ἡ διάρκεια δὲν δύναται νὰ ἦναι βραχυτέρα τῶν 3 ὡρῶν καθ' ἑκάστην, ἡ δικάσιμος δὲν πρέπει νὰ προσδιορίζηται ὡς προσδιορίζεται ἀλλ' ἁπλῶς νὰ διαλαμβάνῃ ἡ κλήτευσις ὅτι ἡ συζήτησις θέλει γίνει τὴν πρώτην δικάσιμον μετὰ παρέλευσιν ἑκτὼ (τοὐλάχιστον) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως. Τοιουτοτρόπως ἐξηγεῖται ᾗ ἐφαρμόζεται τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον 48, τὸ ἄρθρον 6 ᾗ ὅλα ὅσα ἀνεφέραμεν περὶ κατεπειγουσῶν δικῶν ᾗ συντομεύσεως τῆς ἑκταημέρου προθεσμίας. Ἴσως εἶναι ἀνάγκη νὰ εἴπω ὅτι τὸ ἑκταήμερον τοῦτο εἶναι τὸ συντομώτερον πρὸς ἐμφάνισιν διάστημα ᾗ ὅτι κατὰ τὰς περιστάσεις παρατείνεται.

Μετὰ τὴν μικρὰν ταύτην διὰ τὴν συμπλήρωσιν παρέκβασιν ἐπανερχόμεθα εἰς τὸ κύριον θέμα τὸ περὶ κλητεύσεων ἤτοι τὴν κτῆσιν κοινοποίησεως τῶν ὁποίων πάλιν ἐπ' ἐμοῦ ἀκυρότητα τῆς γενομένης ἀπαδόσεως (ἄρθ. 12—18 Δικονομίας).

Ἐνῶ ἀντὶ τόσων πολυτελῶν ἀπολλῶν διατάξεων ἐξετάστεα τὰ λεγόμενα μερκέζια, ἅτινα ἔντυπα ὄντα μόλις περιέχουσιν ὀλίγον λευκὸν χῶρον ποῦ μὲν δύο ποῦ δὲ τριῶν συλλαβῶν αἵτινες ὅσον συγκεκραμέναι ᾗ ἱερογλυφικαὶ ἂν γένωσιν, ἀδύνατον νὰ περιλάβωσιν ὅσα δ' ἑκάστην ἰδιαιτέρως ὑπόθεσιν ἀπαιτοῦνται παρὰ τοῦ νόμου ᾗ αὐτὰ τὰ ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος. Ὁ λόγος δὲ τῆς τόσης αὐστηρότητος εἶνε μὰ ἐροδιάζηται, ὡς εἴπωμεν, ὁ ἐναγόμενος μὲ τὴν ὑπερασπίσεώς του τὰ μέσα ἔχων ὅπ' ὄψιν του ὅλα τὰ κατ' αὐτοῦ πρατεινόμενα. Ἐπὶ τούτῳ δίδει ὁ νόμος ᾗ ἀκταήμερον διὰ τὴν ἑτοιμασίαν τῆς ἀμύνης προθεσμίαν ἥτις ὅμως σπανίως τηρεῖται ᾗ ἐπειδὴ κατεπειγουσῶν ὑποθέσεων. Ἀλλ' ὡς ἔχουσι τὰ μερκέσια οὔτε 58 ἡμέρας ἔχων ὁ ἐναγόμενος αὐτὰ ὑπ' ὄψιν, ἐκτὸς τῶν ἀκυροτήτων, ἀδύνατον νὰ διαλευκάνῃ τὸ περιεχόμενον. Ἴδαμεν πολλὰ τοῦ ἐνταῦθα Δααβῇ μερκέζια λέγοντα "Προσκαλεῖται ὁ ..... ἀπὸ τοῦ ἕνεκα δίκης κατ' ἔφεσιν μεταξὺ αὐτοῦ ᾗ τοῦ ..... ὅπως ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τούτου, ᾗ δι' ἐπιτρόπου του εἰς τὰς ἡμερομηνίας ἀλαφράγκα ἂν δὲν παρουσιασθῇ ἢ ὑπεκκυρωμένος [εἰς τὸ μέτωπον, ἢ ἄλλυθίπου τὴν σφραγίδα φέρων;) ἐπίτροπός του κατὰ τὴν ὡρισμένην ἡμέρανᾗ ὥραν ἄνευ δικαιολογημένης αἰτίας θέλει δικασθῇ ἡ ὑπόθεσίς του κατ' ἐρήμην.

Λεμησσὸς ..... 1881.

(ἄνευ ὑπογραφῆς ἀλλὰ μόνον σφραγῖδος ἐπὶ κεφαλῆς.) —

Ὥστε μόνον ὁ χῶρος διὰ τὰ ὀνόματα ᾗ τὴν ἡμερομηνίαν εἶνε ὁ εἷς ὅλας τὰς μετὰ ταχὺ οἱωνδήποτε ᾗ διαδικασίας αἰτίας διαφέρων ἀφοῦ ὅλον τἄλλο μέρος εἶνε ἔντυπον. ἐκτὸς δὲ τῆς πρωτοτύπου συντάξεως ἀναφέρει ᾗ ἀνησίας διότι καλεῖ εἰς κατ' ἔφεσιν διαδικασίαν ὑπόθεσιν, ἥτις εἰσέτι δὲν ἔχει δικασθῇ. Ὁποία γνῶσις! Ὁποία σύνταξις! ὁποῖαι γνώσεις! ᾗ ὦ θαυμασμὸς ἢ ἡ πρὸς ἔμετον διάθεσις ὅταν ἴδῃ τις τὸ μερκέζι αὐξάνει ἀπὸ τὸ ποικίλον τῶν γλωσσῶν εἰς ἃς γέγραπται ᾗ τὴν πρωτοτυπίαν τῆς διαιρέσεως τοῦ χώρου.

Ἂν δικαιολογούμενος ὁ φίλος μας εἶπ ὅτι εἰσὶν ἔντυπα τὰ μερκέζια ᾗ οὕτως ἔχοντα ἀπεσάλησαν αὐτῷ, θὰ τῷ ἀπαντῶμεν ὅτι διὰ τὸν ἴδιον λόγον θὰ ἦτο περιττὸν νὰ ὑπάρχουν ἐντυπῶν ᾗ σιγματοσφραγῖδα διὰ τὸ σῶμα ἕκαστον ἰδιαιτέρως γαδάρου, ἀφοῦ δυνάμεθα νὰ φέρωμεν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ τοιαῦτα, ὡς ᾗ ἀποφάσεις ἕνα προσίθεσαν μόνον τῶν διαφερομένων τὰ ὀνόματα ᾗ αἱ ἡμερομηνίαι.

Ἐλλογάται ἔμπαθήναι ἐπ' ἄπειρον ν' ἀναβάλληται ᾗ ἐκδίκασις ᾗ αὐτῆς τῆς μᾶλλον κατεπειγούσης ἀποθέσεως εἴτε διότι ᾗ ἀγωγὴ ἀπορριπτέα, εἴτε διότι ᾗ ἐπ' αὐτῆς ἐκδοθεῖσα κλήτευσις δὲν περιέχει, ὅσα ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τοιαῦτα δέον νὰ περιέχῃ, εἴτε διότι ᾗ κοινοποίησις ἐγένετο ἀκύρως, ταῦτα δὲ οὐχὶ ἐξ ἰδιοτροπίας ᾗ ἄλλως αἰτίους ἀλλὰ διὰ τὴν τήρησιν τοῦ νόμου ᾗ ἐκφέλειαν τῆς διαδικασίας.

Διὰ ταῦτα φρονῶ ὅτι χάριν τοῦ δικαίου οὐ δύναται ὁ ἐναγόμενος νὰ ζητήσῃ νὰ τῇ κοινοποιηθῇ ἡ ἀγωγὴ ᾗ τῇ χορηγηθῇ ἱκανὸν διάστημα ἀνάλογον πρὸς τὰς περιστάσεις ὅπως παρουσιασθῇ πρὸς συζήτησιν ἑτοιμασμένος ἄνευ ἄλλης κλητεύσεως· οὕτω ᾗ τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου συνυγχάνεται ᾗ τοῦ ἐναγομένου τὰ δίκαια προασπίζονται χωρὶς τινος ζημίας. Ἐν τούτοις δὲ ἑκάστην ἀγωγὴν δέον νὰ ἐκδίδηται διπλοῦν τὸ κλητήριον δίσπισμα δι' ἕκαστον τῶν ἐναγομένων οἵτινες ἕκαστος ἰδιαιτέρως λαμβάνοντες τὸ ἓν ἴσον καὶ κρατοῦντες αὐτὸ νὰ γράφωσι τὰ εἰς χεῖρας των ἐπιδίδοντος μέρον ἕτερον ἴσον νὰ διορίζηται δὲ ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς κατὰ τὸ ἄνω ἀντιγεγραμμένον ἄρθρον ἄτομον ἀλλοπαρὸ ἐναγων αὐτὸς, ὡς γίνεται, διὰ τὴν κοινοποίησιν, διότι τὸ κρατοῦν αὐτὸ νὰ ἐνεργῇ αὐτοπροσώπως ὁ ἐνάγων τὴν κοινοποίησιν ᾗ πρωτότυπον εἶνε ᾗ συγχρούσεων ᾗ σκανδάλων παραγωγὴν δύναται ν' ἀποβῇ.

Μολαταῦτα ἀφοῦ τοιαῦται γίνονται εἰς τὸν νόμον ἀκροτηριάσεις ᾗ ἀφοῦ δὲν βαίνομεν κατὰ τοὺς νόμους, ἐπιτραπήτω μοι νὰ ἐκφέρω τὴν γνώμην.

Ἡ ἀγωγὴ νὰ παρουσιάζηται ὅπου δεῖ εἰς διπλοῦν ᾗ ἀφοῦ διορισθῇ ὁ κλητὴρ νὰ παρουσιάζωνται ἀμφότερα τὰ πρωτότυπα εἰς τὸν ἐναγόμενον μὲ τὴν ἐπισημείωσιν τῆς παραπομπῆς πρὸς συζήτησιν ἢ πλειοτέρας ἡμέρας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τὴν πρώτην τοῦ δικαστηρίου δικάσιμον ἢ τὴν τάδε ὡρισμένην διὰ τὰς κατεπειγούσας ὑποθέσεις ἡμέραν, λαμβάνων δ' ὁ πρὸς ὃν ἡ κοινοποίησις τὸ ἕν ἴσον νὰ ὑπογράφῃ εἰς τὸ ἄλλο τὸ εἰς χεῖρας τοῦ κλητῆρος μέρον ὅτι ἔλαβε τὸ ἕτερον, ἡμερολογῶ· τὴν παραλαβὴν ᾗ ὑπογράφων ἢ αὐτὸς ἢ ὁ προϊσάμενος τῆς συνοικίας ᾗ ἓν γείτονες κατὰ τὸ μνησθὲν ἀνωτέρω ἄρθρον τῆς Δικονομίας. Παρὰ πόδας δὲ τοῦ οὕτω κοινοποιουμένου ἴσου τῆς ἀγωγῆς ὁ κοινωνοῦν αὐτὴν νὰ γράφῃ ὅτι ἐκοινοποιήθη τὴν τάδε ἡμέραν χρονολογῶ ᾗ ὑπογράφων αὐτήν.

Ταῦτα φρονῶ ὅτι εἶνε σύμφωνα ᾗ μετὸ πνεῦμα τοῦ νόμου ᾗ πρὸ ὅσα ἡ γαλλικὴ ᾗ ἡ Ἑλληνικὴ δικονομία ἀναγράφουσιν εἰς τὰ περὶ συνοπτικῶν δικῶν ᾗ αὐτὸς δ' ὁ νεώτατος νόμος περὶ διαδικασίας ἐν ὥραις ἐν τῶν Πρωτοδικείων Ἀρχῶν παρεδέξατο.

Ὁ Ὦ.

Know ye the land where the bright shining gold
Makes a man change opinion in a short time?
Where English Editors are impudent bold
Where English folks consider politeness a crime?
Where some very silly fellows are sublime
In insulting ladies in very bad rhyme?
Where some English ladies box people's ears
Where but of their foolish actions one hears?
Where one groans under the heaviest taxation
Where English people damn you in salutation?
Where the language most of the foreigners speak
Is vulgar English, Armenian or the Greek.
Where one whose shadowing voice never is mute
Is the most vile beat the most damned brute?
Where communications are gods in a small way
Where you hear of the swallows night and day
Know ye that land? If you do, Cyprioty say.

Εἷς φίλος τῆς Ἀληθείας.

Δύναταί τις τῶν ἀναγνωστῶν σας νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὰς ἀκολούθους ἐρωτήσεις;

Τὴν γῆν γνωρίζετ' ἀδελφοί, ἔνθα τὸ ἔαρ θάλλει
Τερπνὰ ἀγρέων ῥύακες μὲ ὕδατ' ἄφθονα ῥέῳδη
Ἔνθ' ἀηδὼν γλυκύφθογγος ἐπὶ τῶν κλάδων ψάλλει
Κ' ἔνθα τὴν γῆν καλύπτουσιν ἀνθύλλια ποικίλα;

Τὴν γῆν γνωρίζετ' ἀδελφοὶ ἔνθα καλεῖ ναμάτων
Ἔχουν τὸ χρῶμα θελκτικὸν μηχανὴ κἀντὸ βλέμμα
Ἔνθ' ἀγνοῦν τὰ χρώματα π' ἀλλοίρεται ἡ ξένη
Ἔνθα φορροῦσι τοὺς αἰδοῦς ᾗ ἀρετὴς τὸ στέμμα.

Τὴν γῆν γνωρίζετ' ἀδελφοὶ ἔνθα ἀχρεῖ οἱ ξένοι
Συκοφαντοῦσιν ἀνιδέως τὸ γυναικεῖον φύλον
Ἔνθα κυρία τις ἀγγλὶς κάπως πεπαιδευμένη
Κτυπᾷ τὸν κόσμον ἄδικα μὲ γρόθους ἢ μὲ ὕλην;

Τὴν γῆν γνωρίζετ' ἀδελφοί, ἔνθ' ἄθλιε οἰκοδότης
Ὑστερίζει ἄνευ ἐντροπῆς τὴν κοινωνίαν ὅλην
Ἔνθα ὡς ἄλλος τις τρελλὸς Μαγκήσιος ἐπαύστης
Τὸν ἐλαφρὸν τὸν πυριτὸν, μιμίζει ὡς πανώλην;

Τὴν γῆν γνωρίζετ' ἀδελφοὶ ἔνθα εἰσχρὼ δουλεία
Λαὸν πιέζει εὐγενῆ Ἑλληνικὸν τὸ αἷμα
Ἔνθα μικροὶ ὑπάλληλοι, χηνῶν μακρὰ σωρεία
Νομίζουσι ὅτι φέρουσι τὸ τῆς Ἀγγλίας στέμμα;

Ruy de Silva.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Τὸ ἐν Κύπρῳ Βασιλικὸν Ἑλληνικὸν Προξενεῖον πληροφορεῖ τοὺς καταγομένους ἐκ τῶν προσαρτηθεισῶν τῇ Ἑλλάδι νέων ἐπαρχιῶν, οἵτινες περιλαμβάνουσι τὰ ἑξῆς διαμερίσματα Ἀμύτης, Λαρίσσης, Τυρνάβου, Τρικάλων, Φαρσάλων, Δομοκοῦ Ἀγυιᾶς, Βόλου κτλ. ᾗ ἐν τῷ σκοπῷ τοῦ τὴν παρεμβολὴν ποιῆται, ὅπως συντομίᾳ ἔχῃ πλῆρες δικαίωμα τῆς ἐν Τῇ 7βρίου τ.ἔ. τοῦ παρόντος Ἐκατοντετηρίδος Ἐπαναστάσεως προσκαλεῖ πάντας, ἵνα προσερχόμενοι ἐν τοῖς Προξενικοῖς Γραφείοις τοῦ ἐν Λάρνακι Προξενείου, ᾗ τοῦ ἐν Λεμεσσῷ Ὑποπροξενείου, ἐμφανίσωσι τὸν τοῦ πολίτου Ἕλληνος ὅρκον ἔκτοτε κατὰ τὰ ἐθισμένα· ἵνα τῷ ἐδοθείσῃ ᾗ ἀναγνωσθῇ ὑπ' αὐτοῦ ἀφορκίσῃ, οὕτω δὲ συμπεριφθῶσιν ὡς τῶν ἡμετέρων ἀνήκουσι γραφῶν· Ἡ παγκοσμιοποίητος ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως Κυριακὴ ἀπὸ τῆς ὄψεως ἥλιος ἐπὶ ἀνατολῶν ἐν τοῖς ἑφεξῆς "Νέοι Κίτιον" ᾗ "Ἀλήθεια".

Ἐν Λάρνακι τῇ 7 Σεπτεμβρίου 1881.

Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Προξενείου.